

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

62. gadagājums
2019. gada 28. janvāris

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2019/C 35/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
--------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2019/C 35/02	Lieta C-600/16 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums – <i>National Iranian Tanker Company</i> /Eiropas Savienības Padome (Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Vispārējās tiesas veikta iekļaušanas sarakstā atcelšana – Atkārtota iekļaušana sarakstā – Pierādījumu elementi, kas datēti ar agrāku datumu nekā pirmā iekļaušana sarakstā – Pirms pirmās iekļaušanas sarakstā zināmi fakti – Res judicata spēks – Piemērojamība – Tiesiskā drošība – Tiesiskās palāvības aizsardzība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Ar loģistikas atbalstu Irānas valdībai saistīts iekļaušanas sarakstā pamatojums – Piemērojamība – Jēlnaftas pārvadāšanas darbība)	2
2019/C 35/03	Lieta C-248/17 P: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums – <i>Bank Tejarat</i> /Eiropas Savienības Padome (Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Vispārējās tiesas veikta iekļaušanas sarakstā atcelšana – Atkārtota iekļaušana sarakstā – Iekļaušanas sarakstā pamatojums, kas saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu Irānas valdībai un palīdzību aizliegtu preču un tehnoloģiju iegādē – Piemērojamība – Naftas un gāzes nozares projektu finansēšana – Pierādījumu elementi, kas datēti ar agrāku datumu nekā pirmā iekļaušana sarakstā – Pirms pirmās iekļaušanas sarakstā zināmi fakti – LESD 266. pants – Res judicata spēks – Piemērojamība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)	3

2019/C 35/04	Apvienotās lietas C-262/17, C-263/17 un C-273/17: Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 28. novembra spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Solvay Chimica Italia SpA</i> u.c. (C-262/17), <i>Whirlpool Europe Srl</i> u.c. (C-263/17), <i>Sol Gas Primari Srl</i> (C-273/17)/ <i>Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektroenerģijas iekšējais tirgus – Direktīva 2009/72/EK – Sadales sistēmas – 28. pants – Slēgtas sadales sistēmas – Jēdziens – Izņēmumi – Robežas – 32. panta 1. punkts – Trešo personu piekļuve – 15. panta 7. punkts un 37. panta 6. punkta b) apakšpunkts – Maksa par dispečervadības pakalpojumu)	3
2019/C 35/05	Lieta C-264/17: Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums (<i>Finanzgericht Münster</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Harry Mensing/Finanzamt Hamm</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 314. pants – 316. pants – 322. pants – Īpaši režīmi, kas piemērojami mākslas darbiem – Peļņas daļas režīms – Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs – Mākslas darbu piegāde, ko veic to autors vai autora tiesību mantinieki – Kopienas iekšējie darījumi – Valsts nodokļu iestāžu atteikums atzīt nodokļa maksātāja izveles tiesības piemērot peļņas daļas režīmu – Piemērošanas nosacījumi – Tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu – Mākslas darbi, kolekciju priekšmeti un senlietas)	4
2019/C 35/06	Lieta C-328/17: Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 28. novembra spriedums (<i>Tribunale Amministrativo Regionale per la Liguria</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA</i> u.c./ <i>Atpl Liguria</i> – <i>Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Pārbaudes procedūras – Direktīva 89/665/EEK – 1. panta 3. punkts – Direktīva 92/13/EEK – 1. panta 3. punkts – Tiesības celt prasību, kurām ir izvirzīts nosacījums, ka iepirkuma procedūrā ir jābūt iesniegtam piedāvājumam)	5
2019/C 35/07	Lieta C-340/17 P: Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums – <i>Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)</i> (Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Spēkā neesamības atzīšanas process – Spēkā neesamības atzīšana uz agrākās Apvienotās Karalistes preču zīmes pamata – Faktiska izmantošana – Pierādījums – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības procedūras ietekme uz tiesvedību Vispārējā tiesā un apstrīdētā lēmuma tiesiskumu – Neesamība)	6
2019/C 35/08	Lieta C-506/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 28. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Atkritumu apglabāšana poligonos – Direktīva 1999/31/EK – 14. panta b) un c) punkts – Darbības atļauja – Atļauju nesapņēmušo poligonu slēgšana – Atļaujas saņemšana vajadzīgajiem darbiem, pamatojoties uz apstiprinātu poligona darbības uzlabošanas plānu – Pārejas posma noteikšana plāna īstenošanai)	6
2019/C 35/09	Lieta C-548/17: Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums (<i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – <i>Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Nodokļu uzlikšana profesionālā futbola spēlētāju aģentūrām – Maksājums, kas sadalīts vairākās daļās un kam uzlikts nosacījums – Nodokļa iekasējamības gadījums, nodokļa iekasējamība un nodokļa atgušana)	7
2019/C 35/10	Lieta C-654/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. oktobrī iesniedza <i>Verwaltungsgericht Stuttgart</i> (Vācija) – <i>Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH/SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH</i>	8
2019/C 35/11	Lieta C-659/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. oktobrī iesniedza <i>Juzgado de Instrucción de Badalona</i> (Spānija) – kriminālprocess pret VW	9
2019/C 35/12	Lieta C-681/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 31. oktobrī iesniedza <i>Tribunale ordinario di Brescia</i> (Itālija) – JH/KG	9
2019/C 35/13	Lieta C-686/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – OC u.c./ <i>Banca d'Italia</i> u.c.	10

2019/C 35/14	Lieta C-706/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. novembrī iesniedza <i>Raad voor Vreemdelingenbetwistingen</i> (Beļģija) – <i>X/Belgische Staat</i>	11
2019/C 35/15	Lieta C-717/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. novembrī iesniedza <i>Hof van Beroep te Gent</i> (Beļģija) – <i>Procureur-generaal</i> , cits lietas dalībnieks: <i>X</i>	12
2019/C 35/16	Lieta C-724/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. novembrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>Calvi Apartments SCI/Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris</i> . . .	12
2019/C 35/17	Lieta C-727/18: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. novembrī iesniedza <i>Cour de cassation</i> (Francija) – <i>HX/Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris</i>	13
2019/C 35/18	Lieta C-737/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. novembrī Portugāles Republika iesniedza par Vispārējās tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 26. septembra spriedumu lietā T-463/16 Portugāle/Komisija	14
2019/C 35/19	Lieta C-738/18 P: Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. novembrī <i>Duferco Long Products SA</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 18. septembra spriedumu lietā T-93/17 <i>Duferco Long Products</i> /Komisija	15

Vispārējā tiesa

2019/C 35/20	Lieta T-545/11 RENV: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – <i>Stichting Greenpeace Nederland</i> un <i>PAN Europe</i> /Komisija (Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti attiecībā uz aktīvās vielas “glifosāta” pirmo tirdzniecības atļauju – Daļējs piekļuves atteikums – Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts – Sevišķas sabiedrības intereses – Regula (EK) Nr. 1367/2006 – Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts – Direktīva 91/414/EEK)	17
2019/C 35/21	Lieta T-508/15: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – Lietuva/Komisija (ELVGF, ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Lietuvas izdevumi – Atbalsts priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā – Regulas (EK) Nr. 1257/1999 11. panta 1. punkts – Regulas (EK) Nr. 1698/2005 23. pants – Komerciālās lauksaimniecības darbības veikšanas jēdziens – Saikne ar daļēji naturālās saimniecības jēdzienu)	18
2019/C 35/22	Lieta T-587/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – HM/Komisija (Civildienests – Ierēdņi – Pieņemšana darbā – Paziņojums par konkursu EPSO/AST-SC/03/15 – Nepielaišana piedalīties novērtējuma pārbaudījumos – Pārskatīšanas lūgums – Atteikums šo lūgumu nosūtīt atklātā konkursa atlases komisijai novēlošanās dēļ – Kompetences sadalījums starp EPSO un konkursa atlases komisiju)	18
2019/C 35/23	Lieta T-603/16: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – <i>Brahma</i> /Eiropas Savienības Tiesa (Civildienests – Pārbaudāmie ierēdņi – Pārbaudes laiks – Pārbaudes laika pagarināšana – Atlaišana pārbaudes laika beigās – Civildienesta noteikumu 34. pants – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Civildienesta noteikumu 25. panta 2. punkts – Tiesības tikt uzklautam – Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts – Atbildība – Formas prasības – Noteikums par prasības pieteikuma un sūdzības savstarpēju atbilstību – Pieņemamība – Mantiskais kaitējums – Morālais kaitējums – Cēloņsakarība)	19
2019/C 35/24	Lieta T-82/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – <i>PepsiCo/EUIPO</i> – <i>Intersnack Group</i> (“Exxtra Deep”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Exxtra Deep” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))	20
2019/C 35/25	Lieta T-296/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – <i>Buck-Chemie/EUIPO</i> – <i>Henkel</i> (Tualetēm paredzēta skalošanas sistēma) (Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlota tualetēm paredzēta skalošanas sistēma – Spēkā neesamības pamats – Individuāls raksturs – Regulas (EK) Nr. 6/2002 25. pants)	21

2019/C 35/26	Lieta T-339/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – <i>Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO – Seven</i> (“SEVENOAK”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SEVENOAK” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “7seven” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))	21
2019/C 35/27	Lieta T-424/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – <i>Fruit of the Loom/EUIPO – Takko</i> (“FRUIT”) (Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “FRUIT” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Res judicata spēks – Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punkts (tagad Regulas 2017/1001 72. panta 6. punkts))	22
2019/C 35/28	Lieta T-460/17: Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – <i>Bopp/EUIPO</i> (Vienādleņķu astoņstūra attēls) (Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo zilu astoņstūra formas kontūru, reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 75. pants (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 94. pants))	23
2019/C 35/29	Lieta T-677/18: Prasība, kas celta 2018. gada 19. novembrī – <i>Galletas Gullón/EUIPO – Intercontinental Great Brands</i> (“gullón TWINS COOKIE SANDWICH”)	23
2019/C 35/30	Lieta T-684/18: Prasība, kas celta 2018. gada 20. novembrī – ZV/Komisija	24
2019/C 35/31	Lieta T-690/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. novembrī – <i>Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Vieta Audio</i> (“Vita”)	25
2019/C 35/32	Lieta T-691/18: Prasība, kas celta 2018. gada 22. novembrī – KPN/Komisija	25
2019/C 35/33	Lieta T-692/18: Prasība, kas celta 2018. gada 23. novembrī – <i>Montanari/EĀDD</i>	27
2019/C 35/34	Lieta T-693/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. novembrī – ZY/Komisija	28
2019/C 35/35	Lieta T-694/18: Prasība, kas celta 2018. gada 17. novembrī – DEI/Komisija	29
2019/C 35/36	Lieta T-696/18: Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – C.R.D.O.P “ <i>Jamón de Teruel/Paleta de Teruel</i> ”/EUIPO – <i>Airesano Foods</i> (“AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel”)	30
2019/C 35/37	Lieta T-704/18: Prasība, kas celta 2018. gada 28. novembrī – <i>Wacker Chemie</i> /Komisija	30
2019/C 35/38	Lieta T-705/18: Prasība, kas celta 2018. gada 28. novembrī – <i>Air Liquide Industriegase</i> /Komisija	31
2019/C 35/39	Lieta T-706/18: Prasība, kas celta 2018. gada 28. novembrī – <i>Air Liquide Deutschland</i> /Komisija	32
2019/C 35/40	Lieta T-711/18: Prasība, kas celta 2018. gada 27. novembrī – <i>Wylde/EUIPO – Kaufland Warenhandel</i> (“wylde”)	32

Labojumi

2019/C 35/41	Oficiālajā Vēstnesī publicētā paziņojuma lietā T-603/18 labojums (OV C 436, 3.12.2018.)	34
--------------	---	----

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

(2019/C 35/01)

Jaunākā publikācija

OV C 25, 21.1.2019.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 16, 14.1.2019.

OV C 4, 7.1.2019.

OV C 455, 17.12.2018.

OV C 445, 10.12.2018.

OV C 436, 3.12.2018.

OV C 427, 26.11.2018.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtnā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums – *National Iranian Tanker Company*/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-600/16 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Vispārējās tiesas veikta iekļaušanas sarakstā atcelšana – Atkārtota iekļaušana sarakstā – Pierādījumu elementi, kas datēti ar agrāku datumu nekā pirmā iekļaušana sarakstā – Pirms pirmās iekļaušanas sarakstā zināmi fakti – Res judicata spēks – Piemērojamība – Tiesiskā drošība – Tiesiskās palāvības aizsardzība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā – Ar loģistikas atbalstu Irānas valdībai saistīts iekļaušanas sarakstā pamatojums – Piemērojamība – Jēlnaftas pārvadāšanas darbība)

(2019/C 35/02)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *National Iranian Tanker Company* (pārstāvji: T. de la Mare, QC, M. Lester, QC, J. Pobjoy, barrister, kā arī R. Chandrasekera, S. Ashley un C. Murphy, solicitors)

Otra lietas dalībiece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: A. Vitro un M. Bishop)

Rezolutīvā daļa

1) Apelācijas sūdzību noraidīt.

2) *National Iranian Tanker Company* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 30, 30.1.2017.

Tiesas (ceturtā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums – *Bank Tejarat*/Eiropas Savienības Padome

(Lieta C-248/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Kopējā ārpolitika un drošības politika – Ierobežojuši pasākumi pret Irānas Islāma Republiku – Līdzekļu un saimniecisko resursu iesaldēšana – Vispārējās tiesas veikta iekļaušanas sarakstā atcelšana – Atkārtota iekļaušana sarakstā – Iekļaušanas sarakstā pamatojums, kas saistīts ar finanšu atbalsta sniegšanu Irānas valdībai un palīdzību aizliegtu preču un tehnoloģiju iegādē – Piemērojamība – Naftas un gāzes nozares projektu finansēšana – Pierādījumu elementi, kas datēti ar agrāku datumu nekā pirmā iekļaušana sarakstā – Pirms pirmās iekļaušanas sarakstā zināmi fakti – LESD 266. pants – Res judicata spēks – Piemērojamība – Efektīva tiesību aizsardzība tiesā)

(2019/C 35/03)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Bank Tejarat* (pārstāvji: S. Zaiwalla, P. Reddy un A. Meskarian, solicitors, M. Brindle, QC, T. Otty, QC, kā arī R. Blakeley, barrister)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Padome (pārstāvji: J. Kneale un M. Bishop)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) *Bank Tejarat* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Padomes tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 249, 31.7.2017.

Tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 28. novembra spriedums (*Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – *Solvay Chimica Italia SpA u.c.* (C-262/17), *Whirlpool Europe Srl u.c.* (C-263/17), *Sol Gas Primari Srl* (C-273/17)/*Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico*

(Apvienotās lietas C-262/17, C-263/17 un C-273/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Elektroenerģijas iekšējais tirgus – Direktīva 2009/72/EK – Sadales sistēmas – 28. pants – Slēgtas sadales sistēmas – Jēdziens – Izņēmumi – Robežas – 32. panta 1. punkts – Trešo personu piekļuve – 15. panta 7. punkts un 37. panta 6. punkta b) apakšpunkts – Maksa par dispečervadības pakalpojumu)

(2019/C 35/04)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Lombardia

Pamatlietas puses

Prasītājas: *Solvay Chimica Italia SpA*, *Solvay Specialty Polymers Italy SpA*, *Solvay Chimica Bussi SpA*, *Ferrari f.lli Lunelli SpA*, *Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA*, *Erg Power Srl*, *Erg Power Generation SpA*, *Eni SpA*, *Enipower SpA* (C-262/17), *Whirlpool Europe Srl*, *Fenice – Qualità Per L'ambiente SpA*, *FCA Italy SpA*, *FCA Group Purchasing Srl*, *FCA Melfi SpA*, *Barilla G. e R. Fratelli SpA*, *Versalis SpA* (C-263/17), *Sol Gas Primari Srl* (C-273/17)

Atbildētājs: *Autorità per l'energia elettrica, il gas e il sistema idrico*

piedaloties: Nuova Solmine SpA, American Husky III, Inovyn Produzione Italia SpA, Sasol Italy SpA, Radici Chimica SpA, La Vecchia Soc. cons. arl, Zignago Power Srl, Santa Margherita e Kettmeier e Cantine Torresella SpA, Zignago Vetro SpA, Chemisol Italia Srl, Vinavil SpA, Italgen SpA, Arkema Srl, Yara Italia SpA, Ineos Manufacturing Italia SpA, ENEL Distribuzione SpA, Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico (C-262/17), Terna SpA, CSEA – Cassa per i servizi energetici e ambientali, Ministero dello Sviluppo economico, ENEL Distribuzione SpA (C-263/17), Terna SpA, Ministero dello Sviluppo economico (C-273/17)

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2009/72/EK (2009. gada 13. jūlijs) par kopīgiem noteikumiem attiecībā uz elektroenerģijas iekšējo tirgu un par Direktīvas 2003/54/EK atcelšanu 2. panta 5) punkts un 28. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas sistēmas kā pamatlietā aplūkotās, kuras pirms šīs direktīvas spēkā stāšanās ir izveidotas pašpatēriņam, kuras pārvalda privāti subjekti, kurām ir pieslēgts ierobežots skaits ražošanas un patēriņa vienību un kuras savukārt ir pieslēgtas publiskam tīklam, ir uzskatāmas par sadales sistēmām, kas ietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā.
- 2) Direktīvas 2009/72 28. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka tādas sistēmas kā pamatlietā aplūkotās, kuras dalībvalsts ir kvalificējusi kā slēgtas sadales sistēmas šā panta 1. punkta izpratnē, tā šajā statusā var atbrīvot tikai no pienākumiem, kuri ir paredzēti minētā panta 2. punktā, neskarot to, ka šīs sistēmas turklāt var būt atbilstīgas arī citiem šajā direktīvā paredzētiem atbrīvojumiem, it īpaši tās 26. panta 4. punktā paredzētajam atbrīvojumam, ja tās izpilda tajā paredzētos nosacījumus – par to ir jāpārlicinās iesniedzējtiesai. Katrā ziņā šī dalībvalsts nevar minētās sistēmas iekļaut atsevišķā sadales sistēmu kategorijā, lai tām piešķirtu šajā direktīvā neparedzētus atbrīvojumus.
- 3) Direktīvas 2009/72 32. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tam ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts, ka uz slēgtām sadales sistēmām šīs direktīvas 28. panta 1. punkta izpratnē neattiecas pienākums nodrošināt piekļuvi trešajām personām, bet tām ir jānodrošina piekļuve tikai tādām trešajām personām, kuras ietilpst to lietotāju kategorijā, kas var tikt pieslēgti šīm sistēmām; šiem lietotājiem ir tiesības uz piekļuvi publiskajam tīklam.
- 4) Direktīvas 2009/72 15. panta 7. punkts un 37. panta 6. punkta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, nepastāvot objektīvam attaisnojumam, tiem ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēts, ka slēgtas sadales sistēmas lietotāju maksājumi par dispečervadības pakalpojumiem tiek aprēķināti, pamatojoties uz elektroenerģiju, ko katrs no tās lietotājiem ir apmainījis ar šo sistēmu, izmantojot savu komunikāciju pieslēguma punktu minētajai sistēmai, ja izrādās – par ko ir jāpārlicinās iesniedzējtiesai –, ka slēgtas sadales sistēmas lietotāji nav tādā pašā situācijā kā citi publiskā tīkla lietotāji un ka publiskā tīkla dispečervadības pakalpojumu sniedzējs attiecībā uz šiem slēgtas sadales sistēmas lietotājiem sedz ierobežotas izmaksas.

⁽¹⁾ OV C 309, 18.9.2017.

Tiesas (ceturrtā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums (Finanzgericht Münster (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Harry Mensing/Finanzamt Hamm

(Lieta C-264/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Direktīva 2006/112/EK – 314. pants – 316. pants – 322. pants – Īpaši režīmi, kas piemērojami mākslas darbiem – Peļņas daļas režīms – Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs – Mākslas darbu piegāde, ko veic to autors vai autora tiesību mantinieki – Kopienas iekšējie darījumi – Valsts nodokļu iestāžu atteikums atzīt nodokļa maksātāja izvēles tiesības piemērot peļņas daļas režīmu – Piemērošanas nosacījumi – Tiesības uz PVN priekšnodokļa atskaitīšanu – Mākslas darbi, kolekciju priekšmeti un senlietas)

(2019/C 35/05)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Finanzgericht Münster

Pamatlietas puses

Prasītājs: Harry Mensing

Atbildētāja: Finanzamt Hamm

Rezolutīvā daļa

- 1) Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 316. panta 1. punkta b) apakšpunktā ir jāinterpretē tādējādi, ka tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, var izvēlēties piemērot peļņas daļas režīmu tādu mākslas darbu piegādei, kurus tam no nodokļa atbrīvotas piegādes Kopienas iekšienē ietvaros vispirms ir piegādājis autors vai viņa tiesību pārņēmēji, lai gan viņi neietilpst šīs direktīvas 314. pantā uzskaitītajās personu kategorijās.
- 2) Tirgotājs, kas ir nodokļa maksātājs, nevar vienlaikus gan izvēlēties piemērot Direktīvas 2006/112 316. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto peļņas daļas režīmu tādu mākslas darbu piegādei, kas tam iepriekš tikuši piegādāti no nodokļa atbrīvotas piegādes Kopienas iekšienē ietvaros, gan pieprasīt tiesības atskaitīt iepriekš samaksātu pievienotās vērtības nodokli situācijās, kad šādas tiesības ir izslēgtas, ievērojot šīs direktīvas 322. panta b) punktu, ja pēdējais minētais noteikums nav ticis transponēts valsts tiesībās.

(¹) OV C 283, 28.8.2017.

Tiesas (trešā palāta) 2018. gada 28. novembra spriedums (Tribunale Amministrativo Regionale per la Liguria (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA u.c./ Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA, Regione Liguria

(Lieta C-328/17) (¹)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Publiski līgumi – Pārbaudes procedūras – Direktīva 89/665/EEK – 1. panta 3. punkts – Direktīva 92/13/EEK – 1. panta 3. punkts – Tiesības celt prasību, kurām ir izvirzīts nosacījums, ka iepirkuma procedūrā ir jābūt iesniegtam piedāvājumam)

(2019/C 35/06)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Amministrativo Regionale per la Liguria

Pamatlietas puses

Prasītājas: Amt Azienda Trasporti e Mobilità SpA, Atc Esercizio SpA, Atp Esercizio Srl, Riviera Trasporti SpA un Tpl Linea Srl

Atbildētāji: Atpl Liguria – Agenzia regionale per il trasporto pubblico locale SpA un Regione Liguria

Rezolutīvā daļa

Gan Padomes Direktīvas 89/665/EEK (1989. gada 21. decembris) par to normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu, kuri attiecas uz izskatīšanas procedūru piemērošanu, piešķirot piegādes un uzņēmuma līgumus valsts vajadzībām, kurā grozījumi izdarīti ar Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2007/66/EK (2007. gada 11. decembris), 1. panta 3. punkts, gan Padomes Direktīvas 92/13/EEK (1992. gada 25. februāris), ar ko koordinē normatīvos un administratīvos aktus par to, kā piemēro Kopienas noteikumus par līgumu piešķiršanas procedūrām, ko piemēro subjekti, kuri darbojas ūdensapgādes, enerģētikas, transporta un telekomunikāciju nozarē, kurā grozījumi izdarīti ar Direktīvu 2007/66, 1. panta 3. punkts ir interpretējami tādējādi, ka tie pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā pamatlietā aplūkots, ar kuru komersantiem nav ļauts iesniegt prasību pret līgumslēdzējas iestādes lēmumiem, kas attiecas uz iepirkuma procedūru, kurā tie ir nolēmuši nepiedalīties tāpēc, ka šai procedūrai piemērojamās līguma specifikācijas attiecīgā līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu tiem padara ļoti maz iespējamu.

Tomēr kompetentajai valsts tiesai, ņemot vērā visus atbilstošos apstākļus, kas raksturo kontekstu, kādā iekļaujas tās izskatīšanai nodotā lieta, detalizēti ir jāizvērtē, vai konkrēta šī tiesiskā regulējuma piemērošana var ietekmēt attiecīgo komersantu tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā.

⁽¹⁾ OV C 309, 18.9.2017.

Tiesas (devītā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums – Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc./Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

(Lieta C-340/17 P) ⁽¹⁾

(Apelācija – Eiropas Savienības preču zīme – Regula (EK) Nr. 207/2009 – Spēkā neesamības atzīšanas process – Spēkā neesamības atzīšana uz agrākās Apvienotās Karalistes preču zīmes pamata – Faktiska izmantošana – Pierādījums – Apvienotās Karalistes izstāšanās no Eiropas Savienības procedūras ietekme uz tiesvedību Vispārējā tiesā un apstrīdētā lēmuma tiesiskumu – Neesamība)

(2019/C 35/07)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. (pārstāvji: E. Baud un P. Marchiset, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Botis un S. Hanne)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētāja prasījumu atbalstam: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāves: C. Brodie un Z. Lavery, pārstāves, kam palīdz N. Saunders, barrister)

Rezolutīvā daļa

- 1) Apelācijas sūdzību noraidīt.
- 2) Alcohol Countermeasure Systems (International) Inc. sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumus.
- 3) Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 347, 16.10.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 28. novembra spriedums – Eiropas Komisija/Slovēnijas Republika

(Lieta C-506/17) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde – Vide – Atkritumu apglabāšana poligonos – Direktīva 1999/31/EK – 14. panta b) un c) punkts – Darbības atļauja – Atļauju nesauņēmušo poligonu slēgšana – Atļaujas saņemšana vajadzīgajiem darbiem, pamatojoties uz apstiprinātu poligona darbības uzlabošanas plānu – Pārejas posma noteikšana plāna īstenošanai)

(2019/C 35/08)

Tiesvedības valoda – slovēņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: sākotnēji E. Sanfrutos Cano un M. Žebre, pēc tam E. Sanfrutos Cano, B. Rous Demiri un F. Thiran un visbeidzot E. Sanfrutos Cano un B. Rous Demiri, F. Thiran un C. Hermes)

Atbildētāja: Slovēnijas Republika (pārstāves: J. Morela un N. Pintar Gosenca)

Rezolutīvā daļa

1) Neveicot pasākumus, kas vajadzīgi:

- lai ne vēlāk kā līdz 2009. gada 16. jūlijam saskaņā ar Padomes Direktīvas 1999/31/EK (1999. gada 26. aprīlis) par atkritumu poligoniem 7. panta g) punktu un 13. pantu tiktu slēgti atkritumu poligoni Dragonja, Dvori, Rakek–Pretržje, Bukovžlak–Činkarna, Suhadole, Lokovica, Mislinjska Dobrava, Izola, Mozelj, Dolga Poljana, Dolga vas, Jelšane, Volče, Stara gora, Stara vas, Dogoše, Mala gora, Tuncovec –Steklarna, Tuncovec–OKP un Bočna–Podhom, kuru darbības turpināšanai nav saņemta atļauja saskaņā ar šīs direktīvas 8. pantu, un
- lai ne vēlāk kā līdz 2009. gada 16. jūlijam atkritumu poligons Ostri vrh tiktu padarīts par atbilstīgu Direktīvas 1999/31 prasībām, izņemot tās I pielikuma 1. punktā noteiktās prasības,

Slovēnijas Republika nav izpildījusi Direktīvas 1999/31/EK attiecīgi 14. panta b) punktā un 14. panta c) punktā noteiktos pienākumus.

2) Slovēnijas Republika atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 357, 23.10.2017.

Tiesas (sestā palāta) 2018. gada 29. novembra spriedums (Bundesfinanzhof (Vācija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Finanzamt Goslar/baumgarten sports & more GmbH

(Lieta C-548/17) ⁽¹⁾

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Nodokļi – Pievienotās vērtības nodoklis (PVN) – Nodokļu uzlikšana profesionālā futbola spēlētāju aģentūrām – Maksājums, kas sadalīts vairākās daļās un kam uzlikts nosacījums – Nodokļa iekasējamības gadījums, nodokļa iekasējamība un nodokļa atgūšana)

(2019/C 35/09)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: Finanzamt Goslar

Atbildētāja: baumgarten sports & more GmbH

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 63. pants, kopsakarā ar šīs direktīvas 64. panta 1. punktu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas neļauj uzskatīt, ka nodokļa iekasējamības gadījums un nodokļa iekasējamība saistībā ar tādu aģenta veiktu profesionālā futbola spēlētāju iekārtošanas pakalpojumu sniegšanu, kāda aplūkota pamatlietā, par ko tiek veikti maksājumi, kas sadalīti vairākās daļās un kam uzlikti nosacījumi, un kas tiek maksāti vairāku gadu garumā pēc šīs iekārtošanas, notiek dienā, kad iestājas šī iekasējamība.

⁽¹⁾ OV C 437, 18.12.2017.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 18. oktobrī iesniedza *Verwaltungsgericht Stuttgart* (Vācija) – *Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH/SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH*

(Lieta C-654/18)

(2019/C 35/10)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgericht Stuttgart

Pamatlietas puses

Prasītāja: Interseroh Dienstleistungsgesellschaft mbH

Atbildētāja: SAA Sonderabfallagentur Baden-Württemberg GmbH

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas (EK) Nr. 1013/2006 (¹) 3. panta 2. punkts,

atbilstoši kuram uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai III B pielikumā;

b) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizskāvē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā, saskaņā ar 58. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka uz tādu papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumiem, uz kuriem – tādā sastāvā, ka uz atkritumu daļām attiecīgi pašām par sevi – attiecas Bāzeles Konvencijas IX pielikuma B3020 pozīcijas pirmie trīs ievilkumi un kuru sastāvā papildus ietilpst līdz 10 % traucējošu vielu, attiecas Bāzeles B3020 kods un tāpēc uz tiem attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstoši 18. pantam, nevis paziņošanas prasības atbilstoši 4. pantam?

Ja uz pirmo jautājumu ir jāatbild noliedzoši:

2) Vai Regulas (EK) Nr. 1013/2006 3. panta 2. punkts,

atbilstoši kuram uz šādu atkritumu sūtījumiem reģenerācijas nolūkā gadījumā, kad vesto atkritumu daudzums ir lielāks par 20 kg, attiecas vispārējas informācijas prasības atbilstīgi 18. pantam:

a) atkritumi, kas uzskaitīti III vai IIIB pielikumā;

b) atkritumu maisījumi, kas nav klasificēti vienā pozīcijā III pielikumā un kuru sastāvā ietilpst vairāku III pielikumā uzskaitīto veidu atkritumi, ja šo maisījumu sastāvs neaizskāvē to reģenerāciju videi drošā veidā un ja šādi maisījumi ir uzskaitīti IIIA pielikumā, saskaņā ar 58. pantu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka tādu papīra, kartona un papīra izstrādājumu atkritumu maisījumi, uz kuriem – tādā sastāvā, ka uz atkritumu daļām attiecīgi pašām par sevi – attiecas Bāzeles Konvencijas IX pielikuma B3020 pozīcijas pirmie trīs ievilkumi un kuru sastāvā papildus ietilpst līdz 10 % traucējošu vielu, neietilpst III A pielikuma 3. punkta g) apakšpunkta piemērošanas jomā un tāpēc uz tiem neattiecas vispārējas informācijas prasības atbilstoši 18. pantam, bet gan paziņošanas prasības atbilstoši 4. pantam?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 1013/2006 (2006. gada 14. jūnijs) par atkritumu sūtījumiem, OV 2006, L 190, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. oktobrī iesniedza Juzgado de Instrucción de Badalona (Spānija) – kriminālprocess pret VW

(Lieta C-659/18)

(2019/C 35/11)

Tiesvedības valoda – spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de Instrucción de Badalona

Pamatlietas puse

VW

Prejudiciālais jautājums

Vai Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 47. pants un it īpaši Direktīvas 2013/48/ES ⁽¹⁾ 3. panta 2. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tiesību uz advokāta palīdzību izmantošana var tikt pamatoti aizkavēta, ja aizdomās turētais vai apsūdzētais neierodas tiesā pēc pirmās pavēstes saņemšanas un ja tiek izdots valsts, Eiropas vai starptautiskais apcietināšanas orderis, tādējādi aizkavējot gan advokāta palīdzību, gan viņa piedalīšanos tiesvedībā līdz brīdim, kad tiek izpildīts apcietināšanas orderis un aizdomās turētais ar valsts varas iestāžu palīdzību tiek nogādāts tiesā?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/48/ES (2013. gada 22. oktobris) par tiesībām uz advokāta palīdzību kriminālprocesā un Eiropas apcietināšanas ordera procesā, par tiesībām uz to, ka pēc brīvības atņemšanas informē trešo personu, un par tiesībām, kamēr atņemta brīvība, sazināties ar trešām personām un konsulārajām iestādēm (OV 2013, L 294, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 31. oktobrī iesniedza Tribunale ordinario di Brescia (Itālija) – JH/KG

(Lieta C-681/18)

(2019/C 35/12)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale ordinario di Brescia

Pamatlietas puses

Prasītājs: JH

Atbildētāja: KG

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 2008/104/EK ⁽¹⁾ (2008. gada 19. novembris) 5. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz piemērot Leģislatīvo dekrētu Nr. 276/2003, ar grozījumiem, kas ir veikti ar Dekrētlikumu Nr. 34/2014, kurā: a) nav paredzēti ierobežojumi viena darbinieka secīgai nosūtīšanai darbā vienā un tajā pašā lietotājuņēmumā; b) nav paredzēts, ka darbaspēka nodrošināšana uz noteiktu laiku ir likumīga, ja ir norādīti tehniska, ražošanas, organizācijas vai aizstāšanas rakstura iemesli darbaspēka nodrošināšanai; c) nav paredzēts, ka prasība par lietotājuņēmuma ražošanas vajadzību pagaidu raksturu ir nosacījums tāda darba līguma veida izmantošanas likumībai?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/104/EK (2008. gada 19. novembris) par pagaidu darba aģentūrām (OV 2008, L 327, 9. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 5. novembrī iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – OC u.c./*Banca d'Italia u.c.*

(Lieta C-686/18)

(2019/C 35/13)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāji: OC u.c., *Adusbef*, *Federconsumatori*, PB u.c. un QA u.c.

Atbildētājas: *Banca d'Italia*, *Presidenza del Consiglio dei Ministri* un *Ministero dell'economia e delle finanze*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 (par prudenciālajām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām) ⁽¹⁾ 29. pants, Deleģētās Regulas Nr. 241/2014 ⁽²⁾ 10. pants, Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pants, tos skatot kopā arī ar Padomes Regulas (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris) ⁽³⁾ 6. panta 4. punktu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar Likumu Nr. 33/2015, 1. pants (un šobrīd arī Leģislatīvā dekrēta Nr. 72/2015 1. panta 15. punkts, ar ko tika aizstāts [Itālijas Banku Kodeksa] 28. panta 2.ter punkts un kurā būtībā ir atkārtots Dekrētlikuma Nr. 3/2015 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta teksts, ar grozījumiem, kas nav būtiski šajā lietā), kurā ir paredzēts aktīvu sliekšnis, kuru pārsniedzot kooperatīvajai bankai ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrību, nosakot šo limitu 8 miljardu [EUR] aktīvu apmērā? Vai minētie Eiropas parametri liedz arī tādu valsts tiesisko regulējumu, kas gadījumā, ja kooperatīvā banka tiek pārveidota par akciju sabiedrību, ļauj tai atlikt vai ierobežot, arī uz nenoteiktu laiku, sabiedrības dalībnieka, kas ir izstājies, akciju atmaksu?
- 2) Vai LESD 3. un 63. un nākamie panti, kas reglamentē konkurenci iekšējā tirgū un brīvu kapitāla apriti, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar Likumu Nr. 33/2015, 1. pants, kas ierobežo bankas darbību kooperatīva veidā ar noteiktu aktīvu sliekšni, kuru pārsniedzot tai ir pienākums pārveidoties par akciju sabiedrību?
- 3) Vai LESD 107. un nākamie panti valsts atbalsta jomā liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar Likumu Nr. 33/2015, 1. pants (un šobrīd arī Leģislatīvā dekrēta Nr. 72/2015 1. panta 15. punkts, ar ko tika aizstāts Itālijas Banku Kodeksa 28. panta 2.ter punkts un kurā būtībā ir atkārtots Dekrētlikuma Nr. 3/2015 1. panta 1. punkta a) apakšpunkta teksts, ar grozījumiem, kas nav būtiski šajā lietā), kurā ir paredzēts, ka kooperatīvā banka ir jāpārveido par akciju sabiedrību, ja tiek pārsniegts noteikts aktīvu sliekšnis (kas ir noteikts 8 miljardu [EUR] apmērā), paredzot ierobežojumus sabiedrības dalībnieka daļu atmaksai izstāšanās gadījumā, lai novērstu iespējamo pārveidotās bankas likvidāciju?

- 4) Vai Regulas (ES) Nr. 575/2013 29. pants, to skatot kopā ar Deleģētās Regulas (ES) Nr. 241/2014 10. pantu, liedz tādu valsts tiesisko regulējumu kā Dekrētlikuma Nr. 3/2015, kas ir apstiprināts ar grozījumiem ar Likumu Nr. 33/2015, 1. pants, kā tas ir interpretēts *Corte costituzionale* [Konstitucionālās tiesas] spriedumā Nr. 99/2018, kas ļauj kooperatīvajai bankai atlikt atmaksu uz neierobežotu laiku un pilnībā vai daļēji ierobežot atmaksājamo apjomu?
- 5) Ja Tiesa piekritīs atbildētāju ieteiktajai Eiropas tiesiskā regulējuma interpretācijai, Tiesai tiek lūgts izvērtēt Komisijas deleģētās Regulas (ES) Nr. 241/2014 10. panta likumību Eiropas līmenī, ņemot vērā Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 16. un 17. pantu (saskaņā ar ko: "Ikvienai personai ir tiesības uz īpašumu, kas iegūts likumīgi, tiesības to lietot un atsavināt, kā arī tiesības attiecībā uz to dot rīkojumu savas nāves gadījumam. Nevienam nedrīkst atņemt īpašumu, ja vien tas nav jādara sabiedrības interesēs, kā arī gadījumos un apstākļos, kuri ir paredzēti tiesību aktos, ar noteikumu, ka par zaudējumiem laikus izmaksā taisnīgu kompensāciju. Īpašuma izmantošanu var noteikt ar tiesību aktiem, ciktāl tas nepieciešams vispārējās interesēs."), to skatot kopā arī ar Hartas 52. panta 3. punktu (saskaņā ar ko: "Ciktāl Hartā ir ietvertas tiesības, kuras atbilst Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijā garantētajām tiesībām, šo tiesību nozīme un apjoms ir tāds pats kā minētajā Konvencijā noteiktajām tiesībām. Šis noteikums neliedz Savienības tiesībās paredzēt plašāku aizsardzību.") un ņemot vērā Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru par Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas papildprotokola 1. pantu?

- ⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 575/2013 (2013. gada 26. jūnijs) par prudenācijām prasībām attiecībā uz kredītiestādēm un ieguldījumu brokeru sabiedrībām, un ar ko groza Regulu (ES) Nr. 648/2012 (OV 2013, L 176, 1. lpp.).
- ⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 241/2014 (2014. gada 7. janvāris), ar kuru Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 575/2013 papildina saistībā ar regulatīvajiem tehniskajiem standartiem, kas attiecas uz iestāžu pašu kapitāla prasībām (OV 2014, L 74, 8. lpp.).
- ⁽³⁾ Padomes Regula (ES) Nr. 1024/2013 (2013. gada 15. oktobris), ar ko Eiropas Centrālajai bankai uztic īpašus uzdevumus saistībā ar politikas nostādņēm, kas attiecas uz kredītiestāžu prudenālo uzraudzību (OV 2013, L 287, 63. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 14. novembrī iesniedza Raad voor
Vreemdelingenbetwistingen (Beļģija) – X/Belgische Staat**

(Lieta C-706/18)

(2019/C 35/14)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Pamatlietas puses

Prasītāja: X

Atbildētāja: Belgische Staat

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīva 2003/86/EK⁽¹⁾, ņemot vērā tās 3. panta 5. punktu un mērķi paredzēt nosacījumus ģimenes atkalapvienošanās tiesību īstenošanai, nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, atbilstoši kuram attiecīgās direktīvas 5. panta 4. punkts tiek interpretēts tādējādi, ka gadījumā, ja noteiktajā termiņā nav pieņemts lēmums, valsts iestādēm ir pienākums pēc savas ierosmes izsniegt ieinteresētai personai uzturēšanās atļauju, pirms tam nekonstatējot, vai ieinteresētā persona saskaņā ar Savienības tiesību aktiem faktiski atbilst nosacījumiem, lai uzturētos Beļģijā?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienoanos (OV 2003, L 251, 12. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 15. novembrī iesniedza Hof van Beroep te Gent (Beļģija) – Procureur-generaal, cits lietas dalībnieks: X

(Lieta C-717/18)

(2019/C 35/15)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van Beroep te Gent

Pamatlietas puses

Prasītājs: Procureur-generaal

Cits lietas dalībnieks: X

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai EAO pamatlēmuma⁽¹⁾ 2. panta 2. punkts, kā tas Beļģijas tiesību aktos ir transponēts ar EAO likumu, pieļauj, ka, izpildes dalībvalstij vērtējot, vai ir tajā paredzētais sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, tiek piemērots krimināllikumam, kas izsniegšanas dalībvalstī ir spēkā Eiropas apcietināšanas ordera izsniegšanas brīdī?
- 2) Vai EAO pamatlēmuma 2. panta 2. punkts, kā tas Beļģijas tiesību aktos ir transponēts ar EAO likumu, pieļauj, ka, izpildes dalībvalstij vērtējot, vai ir tajā paredzētais sods, kura maksimālais ilgums ir vismaz trīs gadi, tiek piemērots Eiropas apcietināšanas ordera izdošanas brīdī spēkā esošs krimināllikumam, ar kuru sods, salīdzinot ar krimināllikumu, kas izdošanas dalībvalstī bija spēkā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas brīdī, tika padarīts smagāks?

⁽¹⁾ Padomes Pamatlēmums 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 21. novembrī iesniedza Cour de cassation (Francija) – Cali Apartments SCI/Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

(Lieta C-724/18)

(2019/C 35/16)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītāja: Cali Apartments SCI

Atbildētāji: Procureur général près la cour d'appel de Paris, Ville de Paris

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2006/123/EK⁽¹⁾ (2006. gada 12. decembris), ņemot vērā tās priekšmetu un piemērošanas jomu, kā tā definēta 1. un 2. pantā, ir piemērojama atkārtotai un īstermiņa mēbelētu dzīvojamo telpu, kas nav izīrētāja galvenā dzīvesvieta, izīrēšanai par maksu, pat neprofesionālām vajadzībām, gadījuma klientiem, kuriem minētās telpas nav pastāvīgā dzīvesvieta, it īpaši jēdzienu “pakalpojumu sniedzējs” un “pakalpojumi” gaismā?

- 2) Vai apstiprinošas atbildes gadījumā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds paredzēts Būvniecības un mājokļu kodeksa 631-7-1. pantā, ir atļaujas sistēma iepriekš minētajai darbībai Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) 9.–13. pantu izpratnē vai arī vienīgi prasība, kam piemērojamas 14. un 15. panta tiesību normas?

Gadījumā, ja ir piemērojams Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) 9.–13. pants:

- 3) Vai šīs direktīvas 9. panta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mērķis attiecībā uz cīņu pret īrei paredzēto mājokļu trūkumu ir sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm, ar ko var pamatot valsts pasākumu, saskaņā ar kuru noteiktās ģeogrāfiskās zonās ir jāsaņem atļauja atkārtotai un īstermiņa mēbelētu dzīvojamo telpu izīrēšanai gadījuma klientiem, kuriem šīs telpas nav pastāvīgā dzīvesvieta?
- 4) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šāds pasākums ir samērīgs ar izvirzīto mērķi?
- 5) Vai direktīvas 10. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktam ir pretrunā valsts pasākums, saskaņā ar kuru ir nepieciešama atļauja “atkārtotai” “īstermiņa” mēbelētu dzīvojamo telpu izīrēšanai “gadījuma klientiem, kuriem šīs telpas nav pastāvīgā dzīvesvieta”?
- 6) Vai direktīvas 10. panta 2. punkta d)–g) apakšpunktam ir pretrunā atļauju sistēma, saskaņā ar kuru atļaujas izsniegšanas nosacījumi tiek noteikti ar pilsētas domes lēmumu, ievērojot sociālās daudzveidības mērķi, it īpaši ņemot vērā dzīvojamo ēku tirgus īpatnības un vajadzību mazināt mājokļu trūkumu?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2018. gada 22. novembrī iesniedza *Cour de cassation* (Francija) – HX/*Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris*

(Lieta C-727/18)

(2019/C 35/17)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour de cassation

Pamatlietas puses

Prasītājs: HX

Atbildētāji: *Procureur général près la cour d’appel de Paris, Ville de Paris*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2006/123/EK (¹) (2006. gada 12. decembris), ņemot vērā tās priekšmetu un piemērošanas jomu, kā tā definēta 1. un 2. pantā, ir piemērojama atkārtotai un īstermiņa mēbelētu dzīvojamo telpu, kas nav izīrētāja galvenā dzīvesvieta, izīrēšanai par maksu, pat neprofesionālām vajadzībām, gadījuma klientiem, kuriem minētās telpas nav pastāvīgā dzīvesvieta, it īpaši jēdzienu “pakalpojumu sniedzējs” un “pakalpojumi” gaismā?
- 2) Vai apstiprinošas atbildes gadījumā tāds valsts tiesiskais regulējums, kāds paredzēts Būvniecības un mājokļu kodeksa 631-7-1. pantā, ir atļaujas sistēma iepriekš minētajai darbībai Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) 9.–13. pantu izpratnē vai arī vienīgi prasība, kam piemērojamas 14. un 15. panta tiesību normas?

Gadījumā, ja ir piemērojams Direktīvas 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) 9.–13. pants:

- 3) Vai šīs direktīvas 9. panta b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka mērķis attiecībā uz cīņu pret īrei paredzēto mājokļu trūkumu ir sevišķi svarīgi iemesli saistībā ar sabiedrības interesēm, ar ko var pamatot valsts pasākumu, saskaņā ar kuru noteiktās ģeogrāfiskās zonās ir jāsaņem atļauja atkārtotai un īstermiņa mēbelētu dzīvojamo telpu izīrēšanai gadījuma klientiem, kuriem šīs telpas nav pastāvīgā dzīvesvieta?
- 4) Apstiprinošas atbildes gadījumā, vai šāds pasākums ir samērīgs ar izvirzīto mērķi?
- 5) Vai direktīvas 10. panta 2. punkta d) un e) apakšpunktam ir pretrunā valsts pasākums, saskaņā ar kuru ir nepieciešama atļauja “atkārtotai” “īstermiņa” mēbelētu dzīvojamo telpu izīrēšanai “gadījuma klientiem, kuriem šīs telpas nav pastāvīgā dzīvesvieta”?
- 6) Vai direktīvas 10. panta 2. punkta d)–g) apakšpunktam ir pretrunā atļauju sistēma, saskaņā ar kuru atļaujas izsniegšanas nosacījumi tiek noteikti ar pilsētas domes lēmumu, ievērojot sociālās daudzveidības mērķi, it īpaši ņemot vērā dzīvojamo ēku tirgus īpatnības un vajadzību mazināt mājokļu trūkumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2006/123/EK (2006. gada 12. decembris) par pakalpojumiem iekšējā tirgū (OV L 376, 36. lpp.).

**Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. novembrī Portugāles Republika iesniedza par Vispārējās tiesas
(ceturta palāta) 2018. gada 26. septembra spriedumu lietā T-463/16 Portugāle/Komisija**

(Lieta C-737/18 P)

(2019/C 35/18)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Portugāles Republika (pārstāvji: L. Inez Fernandes, P. Barros da Costa, P. Estêvão un J. Saraiva de Almeida)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu, ciktāl Vispārējā tiesa tajā ir noraidījusi prasību atcelt Eiropas Komisijas (EK) Lēmumu C(2016) 3753 ⁽¹⁾ (2016. gada 20. jūnijs);
- atcelt Eiropas Komisijas (EK) Lēmumu C(2016) 3753 (2016. gada 20. jūnijs), jo Tiesai ir pamats Portugāles Republikas argumentus atzīt par pamatotiem;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Portugāles Republika lūdz atcelt pārsūdzēto spriedumu un tādējādi atcelt apstrīdēto lēmumu, pamatojoties uz šādiem pārkāpumiem:

- 1) **Kļūda tiesību piemērošanā un tiesiskās drošības principa pārkāpums** – Regulas (EK) Nr. 73/2009 ⁽²⁾ 24. panta un Regulas (EK) Nr. 1122/2009 ⁽³⁾ 54. panta 1. punkta c) apakšpunkta otrās daļas un 71. panta 1. punkta noteikumu pārkāpums un acīmredzama pretruna – kas izriet no kļūdas tiesību piemērošanā – ar to, kas ir noteikts pārsūdzētā sprieduma 43. un 44. punktā, jo, atzīstot, ka Komisijas izvirzītais otrais pamats ir nepamatots, Vispārējā tiesa prezumēja, ka Portugāles savstarpējās atbilstības kontroles sistēma ir efektīva kontroles sistēma, un tādējādi, pamatu atzīstot par nepamatotu un neatceļot apstrīdēto lēmumu, Vispārējā tiesa ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā un ir nonākusi pretrunā ar judikatūru, kā arī ir pārkāpusi tiesiskās drošības principu.

- 2) **Kļūda tiesību piemērošanā, pretruna ar judikatūru un samērīguma principa pārkāpums**, ciktāl pārsūdzētā sprieduma 41. punktā ir atzīts nepārprotams nošķirums starp attiecināmību un savstarpējas atbilstības sistēmu un 46. un 47. punktā pretrunīgi ir apgalvots, ka kopējā lauksaimniekiem piešķirtā atbalsta summa ir jākorrigē. Šajā ziņā pārsūdzētā sprieduma 43. punktā kļūdaini ir secināts, ka risks fondam nevar tikt ierobežots ar izlases veida pārbaudi, un ir saglabāta Komisijas finanšu korekcija, kura tika piemērota visiem izdevumiem, un tas nav ne atbilstošs, ne vajadzīgs pasākums izvirzītā mērķa sasniegšanai un tādējādi nav samērīgs. Šis Vispārējās tiesas apgalvojums ir pretrunā LES 5. panta, Regulas Nr. 1290/2005⁽⁴⁾ 31. panta 2. punkta un Regulas Nr. 1122/2009 50. panta 1. punkta noteikumiem, no kuriem izriet, ka korekcijas procentuālā daļa ir piemērojama tikai tai izdevumu daļai, kura ir pakļauta riskam, proti, 1%. Tādējādi pārsūdzētajā spriedumā ir pieļauta acimredzama kļūda tiesību piemērošanā un ir norādīts pretrunīgs pamatojums, kā arī ir pārkāpti vispārējie principi un noteikumi, kas ir paredzēti Komisijas darba dokumenta AGRI-2005-64043 2. punkta pirmajā un sestajā daļā, jo tie ir nepareizi piemēroti, pārkāpjot arī Komisijas darba dokumentu DS/2010/29 REV un samērīguma principu.

⁽¹⁾ Komisijas Īstenošanas lēmums (ES) 2016/1059 (2016. gada 20. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (izziņots ar dokumenta numuru C(2016) 3753) (OV 2016, L 173, 59. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 73/2009 (2009. gada 19. janvāris), ar ko paredz kopējus noteikumus tiešā atbalsta shēmām saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku un izveido dažas atbalsta shēmas lauksaimniekiem, kā arī groza Regulas (EK) Nr. 1290/2005, (EK) Nr. 247/2006, (EK) Nr. 378/2007 un atceļ Regulu (EK) Nr. 1782/2003 (OV 2009, L 30, 16. lpp.).

⁽³⁾ Komisijas Regula (EK) Nr. 1122/2009 (2009. gada 30. novembris), ar ko paredz sīki izstrādātus noteikumus, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 73/2009 attiecībā uz savstarpēju atbilstību, modulāciju un integrēto administrēšanas un kontroles sistēmu saskaņā ar minētajā regulā paredzētajām tiešā atbalsta shēmām lauksaimniekiem, kā arī, lai īstenotu Padomes Regulu (EK) Nr. 1234/2007 attiecībā uz savstarpēju atbilstību saskaņā ar vīna nozarē paredzēto atbalsta shēmu (OV 2009, L 316, 65. lpp.).

⁽⁴⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1290/2005 (2005. gada 21. jūnijs) par kopējās lauksaimniecības politikas finansēšanu (OV 2005, L 209, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2018. gada 27. novembrī Dufenco Long Products SA iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2018. gada 18. septembra spriedumu lietā T-93/17 Dufenco Long Products/ Komisija

(Lieta C-738/18 P)

(2019/C 35/19)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Dufenco Long Products SA (pārstāvji: J.-F. Bellis, R. Luff, M. Favart, Q. Declève, advokāti)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Eiropas Savienības Tiesai ir šādi:

1. atcelt pārsūdzēto spriedumu (T-93/17, EU:T:2018:558);
2. atcelt Komisijas lēmuma (2016. gada 20. janvāris) par valsts atbalstu SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP), ko Beļģija sniegusi Dufenco, 1. panta f) punktu un 2. pantu;
3. piespriest atbildētājai apelācijas tiesvedībā atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā instancē, kā arī tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Savā apelācijas sūdzībā tās iesniedzēja norāda, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, atsakoties pārbaudīt divas aprēķinu kļūdas, kuras Komisija bija pieļāvusi, izvērtējot Komisijas lēmumā (2016. gada 20. janvāris) par valsts atbalstu SA.33926 2013/C (ex 2013/NN, 2011/CP) ietvertā sestā pasākuma *pari passu* raksturu, kā arī piemērojot privātā ieguldītāja tirgus ekonomikā kritēriju.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja it īpaši norāda, ka:

- Vispārējā tiesa nav veikusi atbilstošu pārbaudi tiesā par to, kā Komisija bija piemērojusi privātā ieguldītāja tirgus ekonomikā kritēriju;
 - Vispārējai tiesai esot prioritāri bijis jāpārbauda pamats saistībā ar Komisijas pieļautajām kļūdām, izvērtējot minētā sestā pasākuma *pari passu* raksturu, nevis jādod priekšroka Beļģijas iesniegto dokumentu analīzei.
-

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – *Stichting Greenpeace Nederland un PAN Europe/Komisija*

(Lieta T-545/11 RENV) ⁽¹⁾

(Piekļuve dokumentiem – Regula (EK) Nr. 1049/2001 – Dokumenti attiecībā uz aktīvās vielas “glifosāta” pirmo tirdzniecības atļauju – Daļējs piekļuves atteikums – Izņēmums saistībā ar trešās personas komerciālo interešu aizsardzību – Regulas Nr. 1049/2001 4. panta 5. punkts – Sevišķas sabiedrības intereses – Regula (EK) Nr. 1367/2006 – Regulas Nr. 1367/2006 6. panta 1. punkts – Direktīva 91/414/EEK)

(2019/C 35/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: *Stichting Greenpeace Nederland* (Amsterdama, Nīderlande), *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* (Brisele, Beļģija) (pārstāvji: B. Kloostera un A. van den Biesen, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: A. Buchet, P. Ondrůšek un L. Pignataro–Nolin)

Persona, kas iestājusies lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Zviedrijas Karaliste (pārstāvji: A. Falk, C. Meyer–Seitz, H. Shev, L. Swedenborg un F. Bergius)

Personas, kas iestājušās lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federatīvā Republika (pārstāvji: T. Henze un D. Klebs); *European Chemical Industry Council (Cefic)* (Brisele) un *Association européenne pour la protection des cultures (ECPA)* (Brisele) (pārstāvji: I. Antypas un D. Waelbroeck, advokāti); *CropLife International AISBL (CLI)* (Brisele) (pārstāvji: R. Cana, E. Mullier, avocats, un D. Abrahams, barrister); *CropLife America Inc.* (Vašingtona, Amerikas Savienotās Valstis), *National Association of Manufacturers of the United States of America (NAM)* (Vašingtona) un *America Chemistry Council Inc. (ACC)* (Vašingtona) (pārstāvji: sākotnēji M. Abenhaim un K. Nordlander, advokāti, vēlāk – K. Nordlander un M. Zdzieborska, solicitor, un visbeidzot – K. Nordlander, M. Zdzieborska un Y.-A. Benizri, advokāti); un *European Crop Care Association (ECCA)* (Brisele) (pārstāvis: S. Pappas, advokāts)

Priekšmets

Prasība, kas pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas 2011. gada 10. augusta lēmumu, ar kuru tika atteikta piekļuve novērtējuma ziņojuma projekta attiecībā uz aktīvo vielu “glifosāts”, ko Vācijas Federatīvā Republika kā ziņotājdalībvalsts bija sagatavojusi atbilstoši Padomes Direktīvai 91/414/EEK (1991. gada 15. jūlijs) par augu aizsardzības līdzekļu laišanu tirgū (OV 1991, L 230, 1. lpp.), 4. daļai.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Stichting Greenpeace Nederland* un *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.
- 3) Zviedrijas Karaliste un Vācijas Federatīvā Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

⁽¹⁾ OV C 355, 3.12.2011.

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – Lietuva/Komisija(Lieta T-508/15) ⁽¹⁾

(ELVGF, ELGF un ELFLA – No finansējuma izslēgti izdevumi – Lietuvas izdevumi – Atbalsts priekšlaicīgas pensionēšanās gadījumā – Regulas (EK) Nr. 1257/1999 11. panta 1. punkts – Regulas (EK) Nr. 1698/2005 23. pants – Komerčiālās lauksaimniecības darbības veikšanas jēdziens – Saikne ar daļēji naturālās saimniecības jēdzienu)

(2019/C 35/21)

Tiesvedības valoda – lietuviešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lietuvas Republika (pārstāvji: D. Kriaučiūnas, M. Palionis, T. Lozoraitis, R. Krasuckaitė un A. Petrauskaitė)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: J. Aquilina un J. Jokubauskaitė)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu un ar ko tiek lūgts atcelt Komisijas Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/1119 (2015. gada 22. jūnijs), ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz konkrētus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) un uz Eiropas Lauksaimniecības fondu lauku attīstībai (ELFLA) (OV 2015, L 182, 39. lpp.), ciktāl ar to Lietuvai ir noteikta vienotas likmes finanšu korekcija 5 % apmērā, tādējādi izslēdzot summu 1 938 300,08 EUR apmērā no finansējuma "Priekšlaicīgas pensionēšanās" pasākumam laikposmā no 2010. gada 16. oktobra līdz 2013. gada 15. oktobrim.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Lietuvas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 371, 9.11.2015.

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – HM/Komisija(Lieta T-587/16) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Pieņemšana darbā – Paziņojums par konkursu EPSO/AST-SC/03/15 – Nepielaišana piedalīties novērtējuma pārbaudījumos – Pārskatīšanas lūgums – Atteikums šo lūgumu nosūtīt atklātā konkursa atlases komisijai novēlošanās dēļ – Kompetences sadalījums starp EPSO un konkursa atlases komisiju)

(2019/C 35/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: HM (pārstāvis: H. Tettenborn, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un G. Gattinara)

Priekšmets

Prasība, kura ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar kuru tiek lūgts atcelt, pirmkārt, Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) 2015. gada 17. augusta lēmumu neņemt vērā lūgumu pārskatīt atlases komisijas lēmumu nepielaiest prasītāju konkursa EPSO/AST-SC/03/15-3 nākamajam posmam un, otrkārt, atlases komisijas "netieši izteikto lēmumu" neapmierināt šo lūgumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Personāla atlases biroja (EPSO) 2015. gada 17. augusta lēmumu neņemt vērā lūgumu pārskatīt atlases komisijas lēmumu nepieļaut HM konkursa EPSO/AST-SC/03/15-3 nākamajam posmam.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Eiropas Komisija atļūdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ 191, 30.5.2016. (lieta sākotnēji reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-17/16 un nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai 1.9.2016.).

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – Brahma/Eiropas Savienības Tiesa

(Lieta T-603/16) ⁽¹⁾

(Civildienests – Pārbaudāmie ierēdņi – Pārbaudes laiks – Pārbaudes laika pagarināšana – Atlaišana pārbaudes laika beigās – Civildienesta noteikumu 34. pants – Pilnvaru nepareiza izmantošana – Pienākums norādīt pamatojumu – Civildienesta noteikumu 25. panta 2. punkts – Tiesības tikt uzklautam – Civildienesta noteikumu 90. panta 2. punkts – Atbildība – Formas prasības – Noteikums par prasības pieteikuma un sūdzības savstarpēju atbilstību – Pieņemamība – Mantiskais kaitējums – Morālais kaitējums – Cēloņsakarība)

(2019/C 35/23)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Zoher Brahma (Tionvila, Francija) (pārstāvis: A. Tymen, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Tiesa (pārstāvji: sākotnēji J. Inghelram un L. Tonini Alabiso, vēlāk J. Inghelram un Á. Almendros Manzano)

Priekšmets

Prasība, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu un ar ko tiek lūgts, pirmkārt, atcelt 2015. gada 17. jūlija lēmumu, ar kuru Eiropas Savienības Tiesa nolēma prasītāju neapstiprināt amatā un viņu atlaist no darba 2015. gada 31. jūlijā, kā arī komitejas, kas atbildīga par sūdzību izskatīšanu, 2016. gada 16. marta lēmumu, ar ko tika noraidīta prasītāja sūdzība par 2015. gada 17. jūlija lēmumu, un, otrkārt, atļūdzināt mantisko un morālo kaitējumu, kas prasītājam esot nodarīts ar šiem lēmumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Eiropas Savienības Tiesas sekretāra kā iecelējinstiūcijas 2015. gada 17. jūlija lēmumu, ar kuru Zoher Brahma pārbaudes laika beigās 2015. gada 31. jūlijā tika atlaists no darba, atcelt.
- 2) Komitejas, kas atbildīga par sūdzību izskatīšanu, 2016. gada 16. marta lēmumu, ar kuru tika noraidīta sūdzība pret Eiropas Savienības Tiesas sekretāra kā iecelējinstiūcijas 2015. gada 17. jūlija lēmumu, ar kuru Z. Brahma pārbaudes laika beigās 2015. gada 31. jūlijā tika atlaists no darba, atcelt.

- 3) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 4) Eiropas Savienības Tiesa atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 296, 16.8.2016. (lieta, kas sākotnēji tika reģistrēta Eiropas Savienības Civildienesta tiesā ar numuru F-33/16 un 2016. gada 1. septembrī tika nodota Eiropas Savienības Vispārējai tiesai).

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – PepsiCo/EUIPO –Intersnack Group (“Exxtra Deep”)

(Lieta T-82/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Exxtra Deep” – Absolūts atteikuma pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts))

(2019/C 35/24)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: PepsiCo, Inc. (Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: M. Rajh un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Intersnack Group GmbH & Co. KG (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvji: T. Lampel un M. Pfaff, advokāti)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 24. novembra lēmumu lietā R 482/2016-4 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp PepsiCo un Intersnack Group.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2016. gada 24. novembra lēmumu lietā R 482/2016-4.
- 2) EUIPO sedz savus, kā arī atlīdzina PepsiCo, Inc. tiesāšanās izdevumus.
- 3) Intersnack Group GmbH & Co. KG sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 121, 18.4.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – Buck–Chemie/EUIPO – Henkel (Tualetēm paredzēta skalošanas sistēma)

(Lieta T-296/17) ⁽¹⁾

(Kopienas dizainparaugs – Spēkā neesamības atzīšanas process – Reģistrēts Kopienas dizainparaugs, kurā attēlota tualetēm paredzēta skalošanas sistēma – Spēkā neesamības pamats – Individuāls raksturs – Regulas (EK) Nr. 6/2002 25. pants)

(2019/C 35/25)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Buck–Chemie GmbH (Herrenberg, Vācija) (pārstāvji: C. Schultze, J. Ossing, R.-D. Härer, C. Weber, H. Ranzinger, C. Brockmann un C. Gehweiler, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: S. Hanne)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Henkel AG & Co. KGaA (Diseldorfa, Vācija) (pārstāvis: J. Schmidt, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas trešās padomes 2017. gada 8. marta lēmumu lietā R 2113/2015-3 attiecībā uz spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Buck–Chemie un Henkel.

Rezolutīvā daļa

1) Prasību noraidīt.

2) Buck–Chemie GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) un Henkel AG & Co. KGaA tiesāšanās izdevumus, tostarp nepieciešamos izdevumus, kas radušies procesā EUIPO Apelācijas padomē.

⁽¹⁾ OV C 239, 24.7.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – Shenzhen Jiayz Photo Industrial/EUIPO – Seven (“SEVENOAK”)

(Lieta T-339/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “SEVENOAK” reģistrācijas pieteikums – Agrāka starptautiska grafiska preču zīme “7seven” – Relatīvs atteikuma pamats – Sajaukšanas iespēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts))

(2019/C 35/26)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd (Shenzhen, Ķīna) (pārstāvis: M. de Arpe Tejero, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: A. Lukošūtē)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Seven SpA (Leinī, Itālija) (pārstāvis: L. Trevisan, advokāts)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 23. marta lēmumu lietā R 1326/2016-1 attiecībā uz iebildumu procesu starp *Seven* un *Shenzhen Jiayz Photo Industrial*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2017. gada 23. marta lēmumu lietā R 1326/2016-1.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) EUIPO sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina astoņas desmitdaļas *Shenzhen Jiayz Photo Industrial Ltd* tiesāšanās izdevumu.
- 4) *Seven SpA* sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī atlīdzina vienu desmitdaļu *Shenzhen Jiayz Photo Industrial* tiesāšanās izdevumu.
- 5) *Shenzhen Jiayz Photo Industrial* sedz vienu desmitdaļu savu tiesāšanās izdevumu pati.

⁽¹⁾ OV C 239, 24.7.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 22. novembra spriedums – *Fruit of the Loom/EUIPO – Takko* (“FRUIT”)

(Lieta T-424/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Atcelšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “FRUIT” – Preču zīmes faktiskā izmantošana – Regulas (EK) Nr. 207/2009 15. panta 1. punkta a) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 18. panta 1. punkta a) apakšpunkts) – Res judicata spēks – Regulas Nr. 207/2009 65. panta 6. punkts (tagad Regulas 2017/1001 72. panta 6. punkts))

(2019/C 35/27)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Fruit of the Loom, Inc.* (Bowling Green, Kentuki, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: S. Malynicz, QC, un V. Marsland, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Gája un D. Walicka)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Takko Holding GmbH* (Tēlgte, Vācija)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2017. gada 25. aprīļa lēmumu lietā R 2119/2016-4 attiecībā uz atcelšanas procesu starp *Takko Holding* un *Fruit of the Loom*.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Fruit of the Loom, Inc.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 318, 25.9.2017.

Vispārējās tiesas 2018. gada 21. novembra spriedums – Bopp/EUIPO (Vienādlenķu astoņstūra attēls)(Lieta T-460/17) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo zilu astoņstūra formas kontūru, reģistrācijas pieteikums – Absolūts atteikuma pamats – Atšķirtspēja – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 75. pants (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkts un 94. pants))

(2019/C 35/28)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Carsten Bopp (Glashütten, Vācija) (pārstāvis: F. Pröckl, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: A. Söder un D. Walicka)

Priekšmets

Prasība par EUIPO Apelācijas ceturtnās padomes 2017. gada 8. maija lēmumu lietā R 1954/2016-4 attiecībā uz pieteikumu par grafiska apzīmējuma, kas attēlo zilu astoņstūra formas kontūru, kā Eiropas Savienības preču zīmes reģistrāciju.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Carsten Bopp atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 300, 11.9.2017.

Prasība, kas celta 2018. gada 19. novembrī – Galletas Gullón/EUIPO – Intercontinental Great Brands (“gullón TWINS COOKIE SANDWICH”)

(Lieta T-677/18)

(2019/C 35/29)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Galletas Gullón, SA (Aguilar de Campoo, Spānija) (pārstāve: S. Martínez-Almeida y Alejos-Pita, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Intercontinental Great Brands LLC (East Hanover, Ņūdžersija, Amerikas Savienotās Valstis)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “gullón TWINS COOKIE SANDWICH” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 13 877 543

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2017. gada 5. septembra lēmums lietā R 2378/2017-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest atbildētājam un attiecīgā gadījumā lietas dalībnieci, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, kas radušies tiesvedībā Vispārējā tiesā, kā arī izdevumus procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 20. novembrī – ZV/Komisija

(Lieta T-684/18)

(2019/C 35/30)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZV (pārstāvis: J.-N. Louis, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas lēmumus, kuri ir paziņoti ar 2018. gada 12. februāra vēstuli un ar kuriem ir noraidīta prasītājas kandidatūra uz mediatora vietnieces amatu un amatā ir iecelts cits kandidāts;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir notikusi pilnvaru un procedūras nepareiza izmantošana. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka paziņojums par vakanci COM/2017/1739 neļāva nodrošināt, ka izvēlētajam kandidātam faktiski ir izglītība un pieredze, kas ir obligāti nepieciešama vakantā amata pilnvaru veikšanai. Turklāt prasītāja apgalvo, ka izvēlētajam kandidātam nav visu nepieciešamo kvalifikāciju, it īpaši pieredzes mediācijā un padziļinātu juridisko zināšanu par Eiropas Savienības Civildienesta noteikumiem.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Komisijas 2002. gada 4. marta Lēmums C(2002/601) par pastiprinātu mediācijas dienestu, ciktāl 6. panta 3. punktā ir paredzēts, ka Komisijas priekšsēdētājs ieceļ mediatora vietniekus pēc mediatora priekšlikuma, taču tajā nav paredzēta nedz priekšatlases procedūra, nedz atlasīto kandidātu rezerves saraksta izveide. Taču šajā lietā padomdevēja komiteja amatā iecelšanas jautājumos rīkoja priekšatlases procedūru un iesniedza mediatoram trīs atlasīto kandidātu vārdus. No tā, prasītājas ieskatā, izriet, ka mediators nav izskatījis visas kandidatūras un tādējādi tas Komisijas priekšsēdētājam ir ierosinājis iecelt izraudzīto kandidātu, pārkāpjot iepriekš minēto normu.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajos lēmumos nav izpildīts pienākums norādīt pamatojumu.

4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts paziņojums par vakanci COM/2017/1739 un ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā. Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka – atšķirībā no viņas – izraudzītais kandidāts neatbilst iepriekš minētajā paziņojumā izvirzītajiem nosacījumiem, lai ieņemtu strīdīgo amatu, proti, viņam nav labu zināšanu par Civildienesta noteikumiem un tiesisko regulējumu, kas ir piemērojams ierēdņiem un pārējiem darbiniekiem, un nav pieredzes strīdu izšķiršanā.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. novembrī – Sony Interactive Entertainment Europe/EUIPO – Vieta Audio (“Vita”)

(Lieta T-690/18)

(2019/C 35/31)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Sony Interactive Entertainment Europe Ltd (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji: S. Malyicz, QC)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Vieta Audio, SA (Barselona, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Vita” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 9 993 361

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtās padomes 2018. gada 10. septembra lēmums lietā R 695/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa dalībniecei segt savus un atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 72. panta 6. punkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 22. novembrī – KPN/Komisija

(Lieta T-691/18)

(2019/C 35/32)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: KPN BV (Roterdama, Nīderlande) (pārstāvji: P. van Ginneken un G. Béquet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 30. maija lēmumu C (2018) 3569 *final*, ar kuru koncentrācija, kurā *Liberty Global plc.* ir ieguvusi pilnīgu kontroli pār *Ziggo NV* ir atzīta par saderīgu ar iekšējo tirgu un EEZ līgumu (lieta M.7000 — *Liberty Global/Ziggo*);
- nodot lietu Komisijai atkārtotas pārbaudes veikšanai saskaņā ar Apvienošanās regulas 10. panta 5. punktu (¹), un
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza sešus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tā apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu, definējot maksas televīzijas sporta un filmu kanālu tirgu.
 - Šajā ziņā prasītāja norāda, ka administratīvajā procedūrā tā esot apgalvojusi, ka, lai būtu iespējams konkurēt mazumtirdzniecības tirgū, *Ziggo Sport Totaal (ZST)* esot absolūti nepieciešams ikvienam, kas piedāvā maksas televīzijas, platjoslas un mobilo pakalpojumus, kā arī komplektus, kas ietver kādu no šiem pakalpojumiem. Saskaņā ar prasītājas apgalvoto šo apstiprinot arī Komisijas veiktā izmeklēšana. Līdz ar to abi maksas televīzijas sporta kanāli *ZST* un *FOX Sports* nevarot tikt uzskatīti par aizstājamiem.
 - Papildus prasītāja apgalvo, ka Komisija tomēr ir secinājusi, ka pastāvot viens maksas televīzijas sporta kanālu pakalpojumu sniegšanas un iegādes vairumtirdzniecības tirgus, kuru veidojot *ZST* un *FOX Sports*, un ka detalizētāka tirgus segmentācija neesot nepieciešama.
 - Prasītājas ieskatā šīs tirgus definēšanas kļūdas esot ietekmējušas Komisijas turpmāko vērtējumu un līdz ar to tās secinājumu atļaut īstenot apvienošanos.
2. Ar otro pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija esot nepietiekami pamatojusi maksas televīzijas sporta un filmu kanālu tirgus definīciju.
 - Atbilstoši prasītājas apgalvotajam, esot nepieciešams plašs skaidrojums par Komisijas pieņēmumu, ka *FOX Sports* un *ZST* veido vienu un to pašu tirgu, jo šis pieņēmums esot pretrunā kā Komisijas veiktajai tirgus izpētei, kurā ir norādīts, ka *ZST* ir "obligāti nepieciešams", tā arī Komisijas iepriekšējiem lēmumiem.
 - Prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisija neesot pamatojusi maksas televīzijas filmu kanālu tirgus definīciju.
 - Prasītājas ieskatā tirgus definīcijas pamatojuma trūkums esot ietekmējis Komisijas turpmāko vērtējumu un līdz ar to tās secinājumu atļaut īstenot apvienošanos.
3. Ar trešo pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā attiecībā uz piekļuvi *ZST* un tās ietekmi uz *ZST* iegādes un pakalpojumu sniegšanas vairumtirdzniecības tirgu.
 - Šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka līdz ar apvienošanos abu tajā iesaistīto pušu ietekme *ZST* tirgū aptverot visu Nīderlandes teritoriju.
 - Turklāt prasītāja apgalvo, ka, atsakot trešajām personām (ekonomiski izdevīgi) izmantot *ZST*, puses, kuras apvienojas, varot liegt sev pakārtotajiem konkurentiem piekļuvi *ZST*.

4. Ar ceturto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisijas vērtējums par piekļuvi ZST un tās ietekmi uz ZST iegādes un pakalpojumu sniegšanas vairumtirdzniecības tirgu esot nepietiekami motivēts.

— Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar apstrīdētā lēmuma 5.1.2.1. punktā minēto tirgus definīciju Komisija esot noraidījusi argumentu, ka ZST ir uzskatāms par “obligāti nepieciešamu” un tādēļ tam var tikt liegta piekļuve. Pamatojoties uz argumentu, ka apstrīdētajā lēmumā vai nu nav ietverta tirgus definīcija, vai arī tā ir kļūdaina, prasītāja apgalvo, ka Komisijas vērtējums esot balstīts uz nepareizu premisu.

— Prasītāja turklāt apgalvo, ka Komisija esot nepietiekami pamatojusi savu vērtējumu gan par pušu, kuras apvienojas, iespējām liegt piekļuvi ZST, gan par tā sekām.

5. Ar piekto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā par iespēju liegt piekļuvi HBO saturam.

Atbilstoši prasītājas apgalvojumam Komisija, balstoties uz nepareizu pieņēmumu un trūkstot tirgus definīcijai, esot nepareizi konstatējusi, ka pusēm, kuras apvienojas, nav būtiskas ietekmes tirgū.

6. Ar sesto pamatu prasītāja apgalvo, ka Komisijas vērtējums par iespēju liegt piekļuvi HBO saturam esot nepietiekami motivēts.

Šajā saistībā prasītāja apgalvo, ka – bez uzticamas tirgus definīcijas filmu satura jomā – Komisijas vērtējums par apvienošanās sekām minētajā tirgū automātiski esot nepietiekami motivēts.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 139/2004 (2004. gada 20. janvāris) par kontroli pār uzņēmumu koncentrāciju (EK Apvienošanās Regula) (OV L 24, 29.1.2004., 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2018. gada 23. novembrī – *Montanari/EĀDD*

(Lieta T-692/18)

(2019/C 35/33)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Marco Montanari* (*Reggio d'Émilie*, Itālija) (pārstāvji: *A. Champetier* un *S. Rodrigues*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Ārējās darbības dienests

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt šo prasību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt apstrīdēto lēmumu, ar kuru prasītājam pilnībā vai daļēji atteikta piekļuve iepriekš minētajam dokumentam;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir celta par Eiropas Ārējās darbības dienesta 2018. gada 24. oktobra lēmumu, ar kuru prasītājam atteikts piešķirt piekļuvi 2017. gada 29. jūlija ziņojumam, kas sagatavots mediācijas procedūras beigās, kuru vadīja “Misijs atbalsta” nodaļas vadītājs.

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

1. Pirmais pamats ir balstīts uz Regulas Nr. 1049/2001, LESD 15. panta 3. punkta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 42. panta pārkāpumu. It īpaši prasītājs apgalvo, ka publiska piekļuve iestāžu dokumentiem ir tiesību princips un ka atteikuma iespēja ir izņēmums. Tomēr Regulas Nr. 1049/2001 4. pantā paredzētie izņēmumi, uz kuriem atsaucas Eiropas Ārējās darbības dienests, nevar attaisnot atteikumu piekļūt dokumentiem, pamatojoties uz to, ka nav izpildīti iepriekš minētajā pantā paredzētie nosacījumi.
2. Otrais pamats ir balstīts uz LESD 296. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. panta pārkāpumu, jo apstrīdētajos lēmumos esot pieļauta kļūda vai neesot norādīts pietiekams pamatojums.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. novembrī – ZY/Komisija

(Lieta T-693/18)

(2019/C 35/34)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: ZY (*Kehl*, Vācija) (pārstāvji: *N. Voß* un *D. Fouquet*, advokātes)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, attiecībā uz 2012. un 2013. gadu;
- pakārtoti, atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, ciktāl ar to attiecībā uz 2012. un 2013. gadu lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 000 izmantošanas stundām gadā ir noteikts pienākums veikt atmaksu vairāk nekā 20 % apmērā, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 500 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 15 % apmērā un lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 8 000 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 10 % apmērā no publiskotajām tīkla maksām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot advokāta honorāru un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasība ir pamatota ar šādiem pamatiem.

1. Kļūdaina valsts atbalsta LESD 107. panta 1. punkta izpratnē konstatācija

Pirmā prasības pamata ietvaros tiek norādīts, ka atbildētāja, pārbaudot strīda pamatā esošo atbrīvojumu no tīkla maksām, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, konstatējot valsts līdzekļu izmantošanu.

Turklāt, izvērtējot “selektivitātes” pazīmi, esot kļūdaini un nepilnīgi noteikta atsaucis sistēma.

2. Vienlīdzīgas attieksmes principa pārkāpums

Otrā pamata ietvaros tiek apgalvots, ka ar atbildētājas lēmumu ir tikuši tikai noteikti vēlākas atmaksāšanas pienākumi lielajiem elektroenerģijas patērētājiem, kuri 2012. un 2013. gadā bija pilnībā atbrīvoti no tīkla maksām. Tādējādi pret šiem lielajiem elektroenerģijas patērētājiem salīdzinājumā ar lielajiem elektroenerģijas patērētājiem, kuri šajā pašā laikposmā izmantoja fiksētus tīkla maksu samazinājumus un kuriem nav noteikti vēlākas atmaksāšanas pienākumi, tiek piemērota nevienlīdzīga attieksme un tie tiek nepamatoti nostādīti nelabvēlīgākā situācijā.

3. Tiesiskās palāvības aizsardzības principa pārkāpums

Trešā pamata ietvaros tiek norādīts, ka prasītāja pamatojoties uz konkrētajiem lietas apstākļiem varēja paļauties uz to, ka tai arī turpmāk tiks piemērotas iepriekš noteiktās īpašās tīkla maksas.

Prasība, kas celta 2018. gada 17. novembrī – DEI/Komisija

(Lieta T-694/18)

(2019/C 35/35)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)* (Atēnas, Grieķija) (pārstāvji: *E. Bourtzalas, A. Iliadou* un *Ch. Synodinos*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Komisijas 2018. gada 30. jūlija Lēmumu C(2018)4947 *final* lietā SA.50152, ciktāl Komisija ir nolēmusi necelt iebildumus pret Grieķijas paziņoto atbalsta shēmu atbilstoši jaunajam *Metavatiko Michanismo Apozimiosis Evelixias* ("Neos MMAE") [pārejas mehānisms fleksibilitātes kompensēšanai], balstoties uz secinājumu, ka šī shēma ir saderīga ar iekšējo tirgu LESD 107. panta 3. punkta c) apakšpunkta izpratnē; un
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt *DEI* tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta acīmredzama kļūda tiesisko un faktisko apstākļu vērtējumā, kā arī ir pārkāpti būtiski procedūras noteikumi, interpretējot un piemērojot LESD 108. panta 2. punktu, jo Komisija neuzsāka formālu izmeklēšanas procedūru.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētajā lēmumā ir pieļauta acīmredzama kļūda tiesisko un faktisko apstākļu vērtējumā, secinot, ka jaunais pārejas mehānisms fleksibilitātes kompensēšanai atbilst kritērijiem, kas Pamatnostādnēs par valsts atbalstu vides aizsardzībai un enerģētikai 2014.–2020. gadam atbalsta saderīguma ar iekšējo tirgu saskaņā ar Līguma 107. panta 3. punkta c) apakšpunktu novērtēšanai, un it īpaši piemērotības, samērīguma, nepieciešamības, stimulējošas iedarbības un izvairīšanās no nepamatotas negatīvās ietekmes uz konkurenci kritērijiem.

Prasība, kas celta 2018. gada 26. novembrī – C.R.D.O.P “Jamón de Teruel/Paleta de Teruel”/EUIPO – Airesano Foods (“AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel”)

(Lieta T-696/18)

(2019/C 35/36)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Consejo Regulador de la Denominación de Origen Protegida “Jamón de Teruel/Paleta de Teruel” (Teruel, Spānija) (pārstāvis: F. Pérez Álvarez, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Airesano Foods, SL (La Puebla de Valverde, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “AIRESANO BLACK El ibérico de Teruel” – reģistrācijas pieteikums Nr. 15 240 005

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas ceturtais padomes 2018. gada 24. septembra lēmums lietā R 88/2018-4

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un personai, kas iestājusies lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 1151/2012 13. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) Nr. 2017/1001 8. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2018. gada 28. novembrī – Wacker Chemie/Komisija

(Lieta T-704/18)

(2019/C 35/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Wacker Chemie AG (Minhene, Vācija) (pārstāvji: M. Kachel un D. Fouquet, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, ciktāl ar to attiecībā uz 2012. un 2013. gadu lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 000 izmantošanas stundām gadā ir noteikts pienākums veikt atmaksu vairāk nekā 20 % apmērā, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 500 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 15 % apmērā un lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 8 000 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 10 % apmērā no publiskotajām tīkla maksām;
- pakārtoti – pilnībā atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, attiecībā uz 2012. un 2013. gadu;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot advokāta honorāru un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-693/18, ZY/Komisija.

Prasība, kas celta 2018. gada 28. novembrī – Air Liquide Industriegase/Komisija

(Lieta T-705/18)

(2019/C 35/38)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Air Liquide Industriegase GmbH & Co. KG* (Diseldorfa, Vācija) pārstāvji: *M. Kachel* un *D. Fouquet*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, attiecībā uz 2012. un 2013. gadu;
- pakārtoti – atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, ciktāl ar to attiecībā uz 2012. un 2013. gadu lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 000 izmantošanas stundām gadā ir noteikts pienākums veikt atmaksu vairāk nekā 20 % apmērā, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 500 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 15 % apmērā un lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 8 000 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 10 % apmērā no publiskotajām tīkla maksām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot advokāta honorāru un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-693/18, ZY/Komisija.

Prasība, kas celta 2018. gada 28. novembrī – Air Liquide Deutschland/Komisija**(Lieta T-706/18)**

(2019/C 35/39)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Air Liquide Deutschland GmbH* (Diseldorfā, Vācija) pārstāvji: *M. Kachel* un *D. Fouquet*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- pilnībā atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, attiecībā uz 2012. un 2013. gadu;
- pakārtoti – atcelt atbildētājas Lēmumu SA.34045 (2013/C) (ex 2012/NN) (2018. gada 28. maijs), kas izziņots ar dokumenta numuru C(2018) 3166, ciktāl ar to attiecībā uz 2012. un 2013. gadu lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 000 izmantošanas stundām gadā ir noteikts pienākums veikt atmaksu vairāk nekā 20 % apmērā, lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 7 500 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 15 % apmērā un lielajiem elektroenerģijas patērētājiem ar vismaz 8 000 izmantošanas stundām gadā – vairāk nekā 10 % apmērā no publiskotajām tīkla maksām;
- piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ieskaitot advokāta honorāru un ceļa izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza trīs pamatus, kuri būtībā ir identiski vai līdzīgi pamatiem, kas ir izvirzīti lietā T-693/18, ZY/Komisija.

Prasība, kas celta 2018. gada 27. novembrī – Wyld/EUIPO – Kaufland Warenhandel (“wyld”)**(Lieta T-711/18)**

(2019/C 35/40)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībniekiPrasītāja: *Wyld GmbH* (Minhene, Vācija) (pārstāvis: *M. Douglas*, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Kaufland Warenhandel GmbH & Co. KG* (Neckarsulm, Vācija)**Informācija par procesu EUIPO**

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “wyld” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 14 525 562

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2018. gada 24. septembra lēmums lietā R 2621/2017–2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu un atļaut reģistrācijai pieteiktās Eiropas Savienības preču zīmes Nr. 14 525 562 “wyld” reģistrāciju, ciktāl tā tika atteikta;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 47. panta 2. punkta pārkāpums;
 - Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.
-

LABOJUMI**Oficiālajā Vēstnesī publicētā paziņojuma lietā T-603/18 labojums**

(“Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis” C 436, 2018. gada 3. decembris)

(2019/C 35/41)

OV publicētais paziņojums par lietu T-603/18 ZE/Parlaments ir lasāms šādi:

“Prasība, kas celta 2018. gada 9. oktobrī – ZE/Parlaments

(Lieta T-603/18)

Tiesvedības valoda – grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: ZE (pārstāvis: P. Giatagantzidis, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēdētāja 2018. gada 25. septembra lēmumu, ar kuru prasītājs tiek atstādināts no savu pienākumu pildīšanas līdz 2018. gada 31. oktobrim, kā arī jebkādu citus ar to saistītus aktus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza piecus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu prasītājs apgalvo, ka ir pārkāptas viņa tiesības tikt uzklašātam saistībā ar apstrīdēto lēmumu, kas pieņemts attiecībā uz viņu.
 2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka apstrīdētais lēmums tika pieņemts, izmantojot informācijas vākšanas metodi, tādējādi pārkāpjot prasītāja tiesības uz labu pārvaldību atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 41. pantam.
 3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ģenerālsēdētārs ir pārkāpis objektivitātes principu, jo viņš gan pieņēma lēmumu par administratīvās izmeklēšanas sākšanu attiecībā pret prasītāju, gan pieņēma apstrīdēto lēmumu.
 4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar aizliegumu piekļūt ēkai, kurā prasītājs strādā, bet kurā ir arī viņas personiskie arhīvi, acīmredzami ir pārkāptas viņa tiesības uz privātās dzīves aizsardzību.
 5. Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka Parlamenta amatpersonu paziņojumu presei dēļ ar izmantoto procedūru ir pārkāpta nevainīguma prezumpcija un procesuālo darbību noslēpums.”
-

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības Publikāciju birojs
2985 Luksemburģa
LUKSEMBURGA

LV